

**SANT FELIU AFRICÀ,
Primer testimoni de la fe a Girona**

per Joan Baburés i Noguer

El culte a sant Feliu

PASSIÓ DE SANT FELIU (s. VII) (continuació)

16. I va dir a sant Feliu: "Acosta't i fes això mateix que ens veus fer; així t'escaparàs dels turments que t'esperen". Però sant Feliu li replicà: "Quina ceguesa més espessa us entenebra el cor insipient! Aparteu-vos, malaurats, de l'obra de les vostres mans, que impiament adoreu, i reconeixeu el Déu viu, que us ha format del fang de la terra. Car, pel que fa a tot allò que és obra de les mans dels homes, n'haureu de donar raó davant del Déu que viu eternament". I, tot seguit, enfellonits amb les seves paraules, se li tiraren a sobre i, com vespes irritades, l'atacaren fins a deixar-hi la pell. De pressa el féu agafar i el lliurà als botxins perquè li arrenquin les ungles i l'escorxin. Mana després que el pengin de cap per avall fins el moment d'expirar. I, encara, penjat, sant Feliu anava dient: "Alceu-vos, Senyor, i veniu a judicar-me; Déu meu i Senyor meu, mireu la meva causa". Feliu, penjat des de l'hora de tèrcia fins al vespre, no sentia cap mena de dolor, ans el confortava Aquell que és testimoni fidel dalt del cel.

17. Després de la posta del sol, va manar que el fiquessin a la presó i el guardessin bé. Allí brillà Feliu amb tanta llum i expandí una flaire tan suau, com de nèctar, que els guardes de la presó es creien impregnats de bàlsam. També se sentien unes dolces cantúries d'àngels. Llavors els guardes van obrir la presó i a més córrer es presentaren a Rufí dient: "Sí, és un servent fidelíssim de Déu el que tu ens has fet guardar. Moltes meravelles hem vist aquesta nit que no ens és lícit de revelar als homes. Fins hem sentit tota la nit les veus d'uns àngels que cantaven". ■

(continuarà)

Diumenge, 7 d'agost de 2022. Núm. 663

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY (C)

FELIÇOS ELS CRIATS QUE L'AMO TROBARÀ VETLLANT

No ens agrada tenir amos, i menys encara ser esclaus. Tots tenim un rei al cos. I no obstant Jesús ens ensenya a esperar el seu retorn com si fóssim l'esclau que espera el retorn del seu amo. Per això reclama que estiguem sempre a punt, vetllant.

L'actitud vigilant, pròpia del sentinella, ha de ser una virtut que cal exercitar. Tant la primera lectura, com l'evangeli, coincideixen en aquest ensenyament.

Només el qui té certesa del que espera, resta vigilant, per llarga que es faci l'espera. Per això convé remarcar, que el fonament de la nostra esperança, rau en la fe que professem en el retorn del Senyor.

La segona lectura, de la carta als Hebreus, ve a ser com un cant a la fe dels qui ens han precedit. Sobretot Abraham, anomenat precisament pare en la fe. El motiu, el fonament de la seva esperança, no era altre que Déu mateix i la pàtria celestial, on Déu habita i on vol portar-nos al seu costat, per sempre.

Un bon exercici seria llegir, o rellegir –si ja ho heu fet–, els constants comentaris a aquest capítol de la carta als Hebreus, que trobem en l'encíclica “Lumen fidei” del papa Francesc (29 de juny de 2013).

Fixeu-vos que en tot el fragment que hem proclamat hi ha un comú denominador: “és que esperava aquella ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com arquitecte i constructor”. No hi ha fe sense esperança! (I tant que havíem cantat allò de “*Fe no és esperar...*”).

Una vegada més la paraula de Déu que avui hem proclamat és un advertiment, per tal que no ens adormim. Per tal que visquem a fons

la nostra fe i la nostra esperança, posant-nos en acció. L'espera, la vetlla, no és dormir. Ben al contrari. Recordem el que diu Jesús a l'evangeli: *"Tothom reclama molt d'aquells a qui ha donat molt"*. I a nosaltres, ens ho ha donat tot: Jesucrist i la vida eterna!

Estiguem, doncs, a punt, vetllant. *"Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula, i ell mateix es posarà a servir-los d'un a un"*. I això es fa ja ara realitat: El mateix Jesús ens ha convidat a aquesta celebració i ell mateix ens alimenta amb la seva Paraula de Vida i amb el do sagrat de l'Eucaristia.■

* * * * *

L'AMO FA DE CAMBRER

per Mn. Blai Blanquer

En el declivi tardoral, la mort d'un amic fa bategar l'evidència: Tot és caduc. I els vivents, moridors. És inútil la rebel·lia i immadura la resignació. Hem de cercar un altre puntal. Mirat de prop, Jesús de Natzaret en combat amb la por com tots nosaltres, mai no cedeix a la resignació. Si ens en fiem (això és la fe cristiana) deixarem de filosofar creient que tot ho tenim apamat i prestarem atenció a les sorpreses de Déu.

Jesús no esquivava cap realitat de la vida i amb la mort mai no fa demagògia: Pateix la severitat de la creu, però amb una infinita confiança en el Pare. Per això explica que la mort és la trobada amb Ell. I perquè no quedem empresonats en els nostres imaginaris, ens proposa paraules tan entenedores com desconcertants. Per exemple: *"als qui l'Amo trobi vetllant al moment de la seva arribada... se cenyirà, els farà seure a taula i ell mateix els servirà"*.

Coses de Déu: el món al revés. Com aquell gol de la victòria fet a l'últim instant de la pròrroga, que fa oblidar totes les tribulacions d'un partit que donàvem per perdut.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 6:	18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Diumenge, 7:	12,00: Pel poble 18,30: Intenció particular
Dilluns, 8:	18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 9:	18,30: Intenció particular
Dimecres, 10:	18,30: Missioneres del Cor de Maria
Dijous, 11:	18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 12:	18,30: Intenció particular
Dissabte, 13:	18,30: Família Girbau Massana
Diumenge, 14:	12,00: Rosa Ester Graciano 18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

ORACIÓ de la festa de la TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR

Oh Déu, en la gloriosa Transfiguració del vostre Unigènit, vau confirmar els misteris de la fe amb el testimoni de Moisès i d'Elies i vau anunciar de manera admirable la nostra condició de fills; feu que escoltem la veu del vostre Fill estimat i esdevinguem hereus de la glòria amb ell.